

В Україні в даний час діють три податкові ставки: основна – у розмірі 20%, нульова та окрема ставка, яка складає 7% по операціям з постачання лікарських засобів.

3. Ще однією проблемою для України є відшкодування ПДВ експортерам.

В Україні все більшого розвитку набуває тенденція не виконання вимог по відшкодуванню податку. Для деяких компаній в 2014 році така ситуація стала критичною і призвела до закриття виробництва в Україні.

Практичний досвід європейських країн показав, що саме забезпечення належного механізму відшкодування ПДВ може підтримати платників податків в кризовий період шляхом поновлення їх обігових коштів.

Важливо відмітити, що на відміну від європейських країн, Україна перекладає витрати на відшкодування ПДВ на функціонуючі підприємства шляхом невідшкодування податку на додану вартість та накопичення бюджетної заборгованості.

Дослідження показують, що податкова система України залишається однією з найгірших у світі. ПДВ є складним та суперечливим податком. Часто можна зустріти думку, що ПДВ є одним із факторів, які не дають економіці розвиватися. Однак, важко уявити, що в даній економічній ситуації в країні уряд відмовиться від податку. А взявши до уваги європейський вибір така дискусія взагалі втрачає сенс.

Україна зробила невеликий крок вперед на шляху наближення до європейських стандартів, зробивши ряд змін у податковій системі. Але це тільки початок удосконалення адміністрування податку на додану вартість у контексті майбутньої співпраці з Євросоюзом.

Закон України про ПДВ відповідає у більшості випадків вимогам Шостої Директиви, що значно наближує нас до податкового законодавства Євросоюзу.

Список літератури:

1. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» (далі – Закон №71) від 28.12.2014 р. №71-VIII.

ОБЛІК І ОЦІНКА ПОБІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Гуржий Н.В., асистент кафедри обліку і аудиту,

Ковальчук Т.М., студент,

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,

м. Дніпропетровськ, Україна

Одними з головних показників, що характеризують діяльність підприємства, є узагальнюючі показники обсягу виробництва готової продукції та її реалізації.

Провідну роль у забезпеченні отримання прибутку підприємством відіграє система контролю та обліку результатів виробництва та реалізації.

На підприємстві може існувати один або декілька технологічних циклів. У єдиному технологічному процесі одночасно може виготовлятися більш ніж один вид продукту. Це може бути спільно виготовлювана продукція або коли виробництво основного продукту супроводжується випуском побічного продукту.

Багато підприємств можуть вважати побічну продукцію, сировинними відходами. Визначення побічної продукції не закріплено законодавчо. Тому важливо розуміти суть побічної продукції, методи її обліку і відображення в бухгалтерському обліку.

Не дивлячись на те, що побічна продукція має досить низьку ціну реалізації, у порівнянні з основною і супутньою продукцією, наявність такої продукції може мати вплив на розподілення комплексних витрат [2].

Виробництво побічної продукції не є основним завданням підприємств та має другорядне значення, тому прибуток від її використання зазвичай має невеликі обсяги. А одним із видів готової продукції вона визнається тому, що на побічну продукцію існує суспільний попит, тобто вона вже є об'єктом продажу.

Під час виробничого процесу, окрім отримання готової продукції, може бути отримана певна кількість відходів.

Згідно із законом відходи – це будь-які речовини, матеріали та предмети, що утворюються в процесі людської діяльності і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення [1].

Відходи та побічна продукція за своїми ознаками мають багато спільного. Побічна продукція виходить із виробництва як готовий продукт, що не потребує подальшої обробки. Тому деяку частину відходів, яка не потребує знешкодження та користується попитом, можна віднести до готової продукції, зокрема як різновид побічної продукції.

Потрібно чітко розуміти тонку грань між відходами та побічною продукцією. Відходи, які не потрібно утилізувати, і які користуються попитом і будуть побічною продукцією.

Оскільки вартість продукту є відносно низькою, у міжнародній практиці вибір методу їх обліку базується на судженні керівництва підприємства.

Керівник підприємства виходить з двох ключових моментів:

- 1) часу визнання побічного продукту (в процесі виробництва або в процесі продажу);
- 2) відображення у звіті про фінансові результати (зменшення собівартості реалізованої продукції чи збільшення доходу).

Перший метод обліку побічної продукції характеризується моментом її фактичного виробництва. За цим методом побічна продукція в бухгалтерському обліку відображається в тому місяці, коли вона фактично вироблена. Собівартість побічної продукції розраховується на основі ринкової вартості, вираховується із

витрат основної продукції. Цей метод у балансі відображає залишки побічної продукції за ринковою ціною. Одним із варіантів такого методу є облік запасів побічної продукції за її чистою реалізаційною вартістю за мінусом нормального розміру прибутку. Коли залишки побічної продукції реалізується у наступному періоді, тоді реалізаційна вартість в звіті про фінансові результати повинна відповідати чистій продажній вартості залишків побічної продукції.

Другий метод облік побічної продукції в процесі її продажу. За цим методом до моменту продажу продукція не відображається в статтях бухгалтерської звітності. Виручка від продажу побічної продукції з'являється у звіті про фінансові результати в момент їх продажу. На практиці цей метод застосовується головним чином тоді, коли грошовий еквівалент вартості побічної продукції незначний.

Якщо побічний продукт був відокремлений від спільних продуктів до точки розділення, спільні витрати на виробництво зменшуються на суму доходу від продажу побічного продукту.

У деяких випадках, коли вартість побічного продукту мізерна і він не потребує подальшої обробки, дохід від його продажу відображається у звіті про прибутки та збитки. Це означає, що собівартість основних продуктів не зменшується на суму чистої вартості реалізації побічного продукту [3].

Таким чином, існує 4 варіанти обліку побічних продуктів (табл..

Таблиця

Підходи до обліку побічних продуктів

Варіант	Час визнання обліку	Відображення у звіті про фінансові результати	Відображення у балансі
1	Виробництво	Зменшення витрат	У складі запасів за ціною продажу
2	Виробництво	Продаж або інші доходи	-
3	Продаж	Зменшення витрат	-
4	Продаж	Продаж або інші доходи	Не визначається

Таким чином, необхідно в Положенні про облікову політику підприємства передбачити оптимальний метод розподілу, що враховуватиме особливості виду економічної діяльності й технологічного процесу, та дозволить розмежовувати основну, супутню, а також побічну продукцію, відповідно до очікуваного попиту на них та економічних вигод від їх використання.

Список літератури:

1. Закон України «Про відходи» від 05.03.98 р. № 187/98-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ligazakon.ua>.
2. Голов С.Ф. Управлінський облік / С.Ф. Голов. - К.: Лібра, 2003. - 703 с.
3. Хорнгрен Э.С. Бухгалтерский учет: управленческий аспект: пер. с англ. Э.С. Хорнгрен, М.Д. Ван Бреда. - М.: Финансы и статистика, 1995. – 1135 с.